

8. Kogemata rõõm ja juhtund õn.

Meie õnnis Keiser Aleksander I. sõitis lord Prantsuse maal Brükseli linnast Pariisi linna. Üks sealt talupois, kes sõitjaid keiserlikud saatjad ehk kaasas olejad armas olewat, astus salaja ühe tõlla taka peale. Kui Aleksander seda nägi, käskis ta sinni pidada ja küsis oma väikest seltsi meest, miks pärast taka peale hüppand. „Ärge pange mite pahaks, auus härra“, ütles ta, „ma tahan ruttu Seedani linna minna, et Wene maa keisert Aleksandert näha saaks.“

— „Ja miks sa tahad teda näha saada?“ — „Sest minu wanemad on temast mulle palju head rääkinud, et tema Prantsusi väga armastada; selle pärast tahan mina hea meelega, teda lord ka näha saada,“ vastas terane pois. „Väga õige, armas laps“, ütles Aleksander, „sina nääd teda üsna praegu oma ees olewat; mina olen see keiser Aleksander!“

Nüüd ehmatas pois ära, palus kartuse pärast kogeldades enne armu, kui maha tahtis astuda, et jala oma teed edasi läia. Aga keiser käskis teda seisma jääda ja ütles: „Ole aga peal, meie sõidame ühes koos sinna!“

Kui naad linna saiwad, kutsus keiser teda oma ete. Pois tuli ja keiser küsis temalt, kas ta mite ka Wene maale tahaks tulla. „Väga hea meelega,“ vastas pois mõistlikult, „kui minu wanemad aga seda lubawad.“ „Hea küll!“ ütles keiser, „et meie teine teisega oleme lord tutwaks saanud, tahan ma sinu eest muretseada ja find õnnelikuks teha.“

Teisel päewal sõitis pois, kui ta isa sest asjast teadust saand ja sels hea meelega luba annud, keisri saatjatega ühes edasi ja wiimaks Wene maale. Kus ja kes ta nüüd peaks olema, on mul teadmata.

Nii oli selle poiji õn,

Kes praegu ehk suur kuulus on.

Sel wiisil ärge wõtke ka

Nüüd omal õnne otsida.

9. Poegade armastus ema wasta.

Jaapani maal üks lest naene oma kolme pojaga elas väga suures waeisuses; poisstel see lord nõnda palju tööd ei olnud kuskilt saada, et naad oleksiwad wõinud ema toita, kes neile väga kalliks oli. Sel ajal sai Jaapani riigi walitsuse poolest kuulutud, et see suurtt maksu saab, kes ühe warguse ülese annab. Kui poisstel keegi asi ei aituud, oma ema eest muretseada, oliwad naad ilma tema teadmata ise keskes nõu pidanud, ühte ende seast süü aluseks wõlida ja selle peale liisku heita, et nõnda oma wana lese emale abi teha. Ja liisk lauges noorema wenna peale. Oma wendadest kohtu käte wiidud, tunniastas ta ennast süüdlaseks ja sai torni pandud. Ja tema wennad saiwad seda töötud maksu käte. Aga pea hakkas süddame tunistus wendade sees walufaste faebama. Selle raha ja suure palwega läksiwad naad wangi torni oma wenna juure, kes ränga nuhtluse alla mõistetud, ja palusiwad silma weega teda, sest peetud nõusti taganeda. Aga tema armastus oma wen-